

73de Møde.

Torsdag den 24. April, Kl. 3¹⁵.

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:

Eventuelt: Tredie Behandling af Forslag til Lov om Arbejde i Fabrikker m. v. samt det offentliges Tilsyn dermed.

(Anden Behandling findes i Tidenden Sp. 2147).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Formanden: Sagen kan kun med Tingets Samtykke foretages i dette Møde, men hvis ingen modsætter sig Foretagelsen, betragter jeg Samtykket dertil som givet. (Ophold). Det er givet.

Lovforslaget som Helhed sattes under Forhandling.

Bramsen: Uagtet der ikke foreligger noget Ændringsforslag, og uagtet der egentlig ikke foreligger nogen Nødvendighed for at sige noget, synes jeg dog ikke, at dette store Lovforslag skulde forlade Tinget, uden at der er blevet sagt et Par Ord, ogsaa til Forklaring af den Ilfærdighed, hvormed vi i Dag har gjort det færdigt. Den højtærede Minister takkede os, fordi vi havde været villige til at gøre Forslaget færdigt, og vi takker ham, fordi han har været villig til at yde sin Medvirksomhed dertil. Det kan jo ikke nægtes, at det er en kort Tid, der har været levnet os, og jeg vil derfor endnu en Gang pointere, at der har ikke været store Forskelligheder i Folketingets og Landstingets Vedtagelser af Loven. Vi har gaaet de forskellige Ændringer, som er førte ind i Loven i Folketinget, igennem, og vi har for deres Vedkommende, som vi ikke har kunnet tiltræde, stillet Ændringsforslag, som vi har faaet vedtaget her i Tinget. Naar

Talen er om et Lovforslag, som nu paa tredie Aar behandles i Rigsdagen, som det ene Ting har behandlet først i den sidste Halvdel af den første Samling, dernæst hele den næste Samling og ogsaa det andet Ting i en hel Samling, og der foreligger Betænkninger, som viser, hvilket Arbejde der er gjort i Sagen, kan man ikke i dette Tilfælde, hvis nogen skulde ville gøre dette gældende, tale om gennemjasket Hastværksarbejde. Jeg vil gerne have betonet, at det er min Overbevisning, at vi havde et fortrinligt Grundlag fra Regeringens Side, udarbejdet med Medvirksomhed af de Institutioner, som særlig har beskæftiget sig med disse Sager. Vi har fra Folketingets Side gentagende Udtalelser om, at den Behandling, der var givet Lovforslaget i Landstinget, havde været gavnlig og i forskellige Henseender havde medført Forbedringer, og vi har heroppe udtalt om Folketingets Virksomhed i denne Sag, at det maatte erkendes, at der paa enkelte Punkter var kommet Tilføjelser, der ogsaa maatte betegnes som Forbedringer. Da nu Loven af 1901 i og for sig synes at have virket rigtig godt, og den i det hele taget har været Forbilledet for denne Lov — med visse Ændringer og prisværdige Omarbejdelser og Indførelse af Loven af 1889 —, saa stiller det sig næsten for mig, som om vi her, naar Forslaget nu bliver til Lov, kan faa en ganske ideel Lovgivning. For naar det bestandig er erkendt, at Loven er blevet bedre, og den var udmærket fra Begyndelsen af, saa er der ingen Tvivl om, at vi er komne til et Resultat, som vi med god Samvittighed kan stemme for. Jeg skal imidlertid indrømme, at den Tid, der har været levnet Landstingets Medlemmer til at sætte sig ind i de i Folketinget foretagne Ændringer, som nu er blevet vedtaget her ved anden Behandling og sikkert ogsaa vil blive vedtaget ved tredie Behandling, har været meget kort, men jeg tror, at de fleste alligevel ikke vilde have gjort sig bekendt med dem, men have stølet paa, at det af Tinget nedsatte Udvalg, i hvilket der har været Enstemmighed om denne Sag, har gjort det, og det har vi ogsaa gjort.

Jeg fik Lyst til at sige disse faa Ord, ogsaa fordi jeg forleden i et stort Hoved,